

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/371/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912216037
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7912216037.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň JUDr. Evy Feťkovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobkyne H., s.r.o., so sídlom T., H. XX, IČO: 35807598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti žalovanej J., o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 14C 177/2012-42 z 24.3.2015 v spojení s dopĺňacím uznesením 14C 177/2012-95 z 18.7.2016 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s dopĺňacím uznesením 14C 177/2012-95 z 18.7.2016.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom v spojení s dopĺňacím uznesením 14C 177/2012-95 z 18.7.2016 (ktorým súd rozhodol o trovách konania žalobkyne) zamietol žalobu o zaplatenie náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá žalobkyni mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom a rozhodnutím Okresného súdu Trebišov v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 18Er/360/2007. Rozhodol, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva. Súd zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v 1. rade- Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR v konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove, pod sp. zn. 7C/6/2010.

2. K nesprávnemu úradnému postupu podľa žalobkyne malo dôjsť tým spôsobom, že exekučný súd v žalobkyňou označenom exekučnom konaní nerozhodol v zákonnej lehote o návrhu na zmenu súdneho exekútora (žaloba označená ZE), čím reálne ohrozil jej legitímne očakávania na efektívne a účinné vymoženie jej pohľadávky a vystavil jej oprávnené záujmy riziku insolvencie a zániku povinného, i zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, čo ovplyvnilo jej ďalšie podnikateľské postupy a spôsobilo neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohla prijať.

3. Žalobkyňa v žalobe označenej ako ZE uviedla, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora do 30 dní odo dňa jej doručenia. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o návrhu na zmenu exekútora po uplynutí zákonom stanovenej doby. Vo veci neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietrahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda v tejto veci v sume 175 € predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy, vymáhateľnosti a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne

uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o nej. Zároveň si žalobkyňa uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 885,12 € za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jej práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzala z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 €. Žalobkyňa si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

4. Vykonaným dokazovaním z exekučného spisu 18Er/360/2007 súd zistil, že Okresnému súdu v Trebišove bola dňa 19.2.2007 doručená žiadosť súdnej exekútky JUDr. Renáty Ďurkovej pod č. EX 90/2007 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 2.11.2006, sp. zn. SR 5114/06. Podaním z 8.10.2009 doručeným súdu dňa 20.10.2009, bol súdu doručený návrh spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. na zmenu súdneho exekútora. Uznesením Okresného súdu Trebišov č. 18Er/360/2007-24 z 11.2.2011 súd vyhovel návrhu oprávnenej na zmenu súdneho exekútora.

5. Súd právne vec posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, 3, 4, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a § 44 ods. 8, 9 Exekučného poriadku a dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala splnenie prvej podmienky pre vznik zodpovednosti štátu za škodu, a to nesprávny úradný postup, keď v konaní nebolo zistené a ani to žalobkyňa nepreukázala, aby v označenej exekučnej veci došlo k sťažnostiam na prietahy v konaní, k disciplinárnemu postihu sudcu v tejto súvislosti alebo k vydaniu právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva alebo Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý by prietahy konštatoval. Súd uviedol, že z exekučného spisu síce vyplýva, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora bolo rozhodnuté po uplynutí zákonom stanovenej 30 dňovej lehoty (návrh bol súdu doručený dňa 20.10.2009, rozhodnuté dňa 11.2.2011), avšak po jeho doručení došlo k vykonaniu jednotlivých procesných úkonov, k vyzvaniu pôvodného exekútora k predloženiu exekučného spisu a k vyúčtovaniu trov exekučného konania. Ďalej súd uviedol, že v konaní o uplatnenom nároku na náhradu škody nesprávnym úradným postupom nie je oprávnený posudzovať nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v porušení povinnosti vykonať úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Stotožnil sa rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 16/02, podľa ktorého pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods.2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v zákone alebo v ústave, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v článku 48 ods.2 Ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. Súd mal preto za to, že nemožno všeobecne rozhodnutie súdu po zákonom stanovenej lehote posudzovať bez ďalšieho ako nesprávny úradný postup súdu. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na to, že pri rozhodovaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora je potrebné vykonať procesné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, zaslanie spisu novému exekútorovi, rozhodnutie o trovách exekúcie), v dôsledku ktorých nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora nie je možné považovať za zbytočné prietahy a z toho vyplývajúci nesprávny úradný postup. Pokiaľ ide o škodu, súd mal za to, že žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno ohľadne výšky škody a ani výšky nemajetkovej ujmy, ktorá podľa jej tvrdenia vznikla nesprávnym úradným postupom. V konaní vôbec neprodukovala dôkazy, ktoré by vznik škody a jej výšku preukazovali, škodu uplatnila len paušalizovaním ňou tvrdených nákladov. Takisto neprodukovala žiadne dôkazy ohľadne vzniku nemajetkovej ujmy a súd nevidel dôvod na priznanie nemajetkovej ujmy vo výške na základe aplikácie nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky o priznaní finančného zadosťučinenia za už predtým v iných veciach konštatované zbytočné prietahy v súdnom konaní. Napokon zdôraznil, že výškou uplatneného nároku predstavujúceho majetkovú i nemajetkovú ujmu sa z dôvodu hospodárnosti konania ani nezaoberal, keď žalobkyňa nepreukázala základ nároku - vznik škody. Z dôvodu nepreukázania základných zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súd žalobu zamietol.

6. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého by patrila náhrada trov úspešnej žalovanej. Zo spisu jej však žiadne trovy nevyplývajú, preto súd rozhodol, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

7. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., ako aj podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p. a navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vytýkala súdu, že prejednal vec v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Uviedla, že požiadala o zrušenie pojednávania, uviedla dôležité dôvody a predložila listiny spájané s označenými dôvodmi. Pokiaľ súd prejednal za týchto okolností vec v jej neprítomnosti, odňal jej tým právo konať pred súdom. Namietala ďalej, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Meritórne rozhodnutie vo veci neprichádzalo do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie. V čase rozhodnutia o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Tvrdila, že nemala možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal, nemala možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie a tým došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a práva na súdnu ochranu. Nemala možnosť vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci, navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Namietala ďalej, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, lebo bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise a za stavu, kedy sa žalovaná vôbec nevyjadřila k podanej žalobe, mal súd umožniť žalobkyni uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým, ale aj právnym otázkam, nastoleným samotným súdom v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a výškou spôsobenej škody. Vytýkala súdu, že vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Aj k týmto dôkazom získaným z vlastnej iniciatívy súdom mala mať možnosť vyjadriť sa. Súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám a následne meritórne rozhodol. Nakoniec vytýkala nepreskúmateľnosť rozhodnutia v časti rozhodovania o skutočnej škode, kedy súd sa zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a ignoroval tvrdenia o škode, ktorá vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií a na poštové a telekomunikačné výdavky. Z rozsudku súdu nie je zrejma úvaha, na základe ktorej dospel k presvedčeniu, že majetková škoda nevznikla. Rovnako chýbajú dôvody aj pri nemajetkovej ujme. Podľa jej názoru súd odôvodnil svoje rozhodnutie úplne rovnakými dôvodmi opísanými tými istými vetami ako v iných rozhodnutiach, v ktorých vystupuje žalobkyňa a žalovaná, avšak v ktorých bol rozdielny skutkový dej a teda aj skutkový základ. Vytýkala tiež súdu, že nebola poučená podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p., pričom hodlala predložiť na pojednávaní dôkazy o výške škody. Nakoniec namietala, že súd nevysvetlil svoj záver, že nedošlo k porušeniu práva žalobkyne na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Sám pritom zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote a pre tento nesprávny úradný postup nenašiel žiaden objektívny dôvod. Takto je jeho rozhodnutie vnútorne rozporné. Zo všetkých týchto dôvodov navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

9. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý platí aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 CSP).

10. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, účinného od 1.7.2016, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, e/, f/ v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa ..... o ..... hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215/2. poschodie, pričom miesto a čas

verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa ..... na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

12. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016, t.j. v čase rozhodnutia súdu, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená ani žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

13. Žalobkyňa v odvolaní uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/, c/ a f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/ O.s.p. Žalobkyňa konkrétne namieta, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. (účinného do 30.6.2016), vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

14. Pod odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. účinného do 30.6.2016, § 389 ods. 1 písm. b/ CSP účinného od 1.7.2016 - nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania (strane sporu) odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

15. Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

16. Z cit. zákonného ustanovenia účinného v čase prejednaní a rozhodnutia veci súdom prvej inštancie vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

17. V prejednávaní veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 24.3.2015 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobkyňu (ani žalovanej) možnosť konať pred súdom, bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle § 115 ods. 2 O.s.p., žalobkyňa ani jej právny zástupca sa na pojednávanie dňa 24.3.2015 nedostavili, svoju neúčast' relevantnými dôvodmi neospravedlnili, preto ak súd prvej inštancie nepovažoval žalobkyňou tvrdený dôvod za dôležitý v zmysle § 119 ods. 2 O.s.p., za situácie, že žalovaná svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila, správne prejednal vec v neprítomnosti účastníkov a po vykonaní dokazovaní rozhodol na tomto pojednávaní, a týmto postupom neodňal žalobkyňu (ani žalovanej) možnosť konať pred súdom.

18. Ak sa žalobkyňa ako riadne predvolaná strana na pojednávanie súdu z vlastnej vôle nedostavila, ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie (spoliehajúc sa na opakovane podávanú a tými istými dôvodmi odôvodňovanú žiadosť o „zrušenie“ pojednávania), sama sa zbavila procesnej možnosti svojimi tvrdeniami, vyjadreniami a navrhovaním, resp. predkladaním dôkazov na súdnom pojednávaní realizovať svoj vplyv na rozhodnutie súdu. Pokiaľ by sa žalobkyňa súdneho pojednávania zúčastnila, mala by možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom i realizovať ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Zásada kontradiktórnosti konania, ani právo žalobkyne na súdnu ochranu preto porušené neboli.

19. Z uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne, nebola jej odňatá možnosť konať pred súdom.

20. Ani odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. nie je daný, keďže vo veci nerozhodoval vylúčený sudca. Z obsahu spisu bolo zistené, že zákonná sudkyňa JUDr. Monika Koščová, ktorej podľa rozvrhu práce bola náhodným výberom pridelená vec sp. zn. 14C/177/2012 nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci, o čom rozhodol Krajský súd v Košiciach právoplatným uznesením sp. zn. 2NcC 72/2012-15 z 22.10.2012.

21. Odvolací súd nezistil opodstatnenosť ani ďalších žalobkyňou namietaných odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p., alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný, ani nebola zistená iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

22. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 a nasl. O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne právne závery, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

23. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mala byť žalobkyňi spôsobená tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Trebišove v označenom exekučnom konaní vedenom na tomto súde či nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní, a preto základ uplatneného nároku nie je daný.

24. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

25. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav. Nenáležitá je preto námietka žalobkyne o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

26. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýval záver, že Okresný súd Trebišov v uvedenom exekučnom konaní nedopustil nesprávneho úradného postupu tým, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote 30 dní od jej doručenia súdu .

27. Je treba konštatovať, že súd je povinný rozhodnúť v primeranej lehote. Vzhľadom na znenie ust. § 9 ods. 2 zákona 514/2013 Z.z. od 1.1.2013, teda aj v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, však otázku prieťahov môže súd posudzovať len vychádzajúc z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenia vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobkyňa nepreukázala existenciu žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie

práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov ani nepreukázala, že by jej sťažnosť na prietahy v konaní bola vybavená spôsobom, z ktorého by existencia prietáhov bola preukázaná.

28. V zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

29. V prejednávanej veci zrušenie (pre nezákonnosť) alebo zmena právoplatného rozhodnutia okresného súdu, ktorým bolo vyhovené návrhu na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, preukázaná nebola a vzhľadom na nesplnenie tejto podmienky pre vznik nároku, je skúmanie existencie ďalších podmienok bez právneho významu, keďže jednotlivé zákonné predpoklady vzniku práva na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. musia byť splnené kumulatívne.

30. Vzhľadom na správny záver súdu, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo povinnosťou súdu skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, z akého dôvodu sa nezaoberal samotnou výškou škody či nemajetkovej ujmy a v tomto smere nie je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

31. Z uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobkyne nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

32. Žalobkyňa nemala úspech v odvolacom konaní, žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, preto stranám sporu odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP).

33. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje

sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).